

- 3) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 2 της οδηγίας; Μπορεί η οδηγία να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στη βάση υπολογισμού των τόκων υπερημερίας, την οποία η ίδια αναγνωρίζει, περιλαμβάνεται και ο ΦΠΑ που προέκυψε από την παροχή που πραγματοποιήθηκε και του οποίου το ποσό συμπεριλαμβάνεται στο ποσό που αναγράφεται στο τιμολόγιο; Ή είναι αναγκαία η διάκριση αναλόγως του χρονικού σημείου κατά το οποίο ο αντισυμβαλλόμενος καταβάλλει τον φόρο στη φορολογική αρχή;

(¹) ΕΕ 2011, L 48, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Hannover (Γερμανία) στις 10 Νοεμβρίου 2020 — Landkreis Northeim κατά Daimler AG

(Υπόθεση C-588/20)

(2021/C 53/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Landkreis Northeim

Εναγομένη: Daimler AG

Έτερος διάδικος: Iveco Magirus AG, MAN SE, MAN Truck & Bus SE, MAN Truck & Bus Deutschland GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η εκδοθείσα στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση ΑΤ.39824 — Φορτηγά) απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 19ης Ιουλίου 2016 (¹) την έννοια ότι οι διαπιστώσεις της εν λόγω αποφάσεως της Επιτροπής καλύπτουν επίσης ειδικά οχήματα, ιδίως δε απορριμματοφόρα;

(¹) Κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2016) 4673 τελικό, περίληψη στην ΕΕ 2017, C 108, σ. 6.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — Interporto di Trieste SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Υπόθεση C-608/20)

(2021/C 53/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Interporto di Trieste SpA

Καθών: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το δικαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως όπως αυτής του άρθρου 26, παράγραφοι 2 και 3, της decreto-legge n. 91/2014 [πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 91/2014], που κυρώθηκε με τον νόμο 116/2014, βάσει της οποίας μειώνεται το ύψος ή καθυστερεί ουσιωδώς η καταβολή των ποσών που αντιστοιχούν σε κίνητρα των οποίων η παροχή έχει ήδη προβλεφθεί εκ του νόμου και των οποίων οι όροι έχουν συμφωνηθεί με ειδικές συμβάσεις συναφθείσες μεταξύ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκή μετατροπή και της Gestore dei servizi energetici s.p.a., εταιρίας του Δημοσίου στην οποία έχει ανατεθεί η σχετική αρμοδιότητα;

Ειδικότερα, είναι η εν λόγω εθνική διάταξη συμβατή με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ασφάλειας δικαίου, καλόπιστης συνεργασίας και πρακτικής αποτελεσματικότητας, τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οδηγία 2009/28/ΕΚ ⁽¹⁾ και το πλαίσιο των καθεστώτων στηρίξεως που προβλέπει, καθώς και με το άρθρο 216, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, ιδίως δε σε σχέση με τη Συνθήκη για τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Ενέργειας;

(¹) Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 140, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 17 Νοεμβρίου 2020 — Soelia SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Υπόθεση C-609/20)

(2021/C 53/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Soelia SpA

Καθών: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το δικαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως όπως αυτής του άρθρου 26, παράγραφοι 2 και 3, της decreto-legge n. 91/2014 [πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 91/2014], που κυρώθηκε με τον νόμο 116/2014, βάσει της οποίας μειώνεται το ύψος ή καθυστερεί ουσιωδώς η καταβολή των ποσών που αντιστοιχούν σε κίνητρα των οποίων η παροχή έχει ήδη προβλεφθεί εκ του νόμου και των οποίων οι όροι έχουν συμφωνηθεί με ειδικές συμβάσεις συναφθείσες μεταξύ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκή μετατροπή και της Gestore dei servizi energetici s.p.a., εταιρίας του Δημοσίου στην οποία έχει ανατεθεί η σχετική αρμοδιότητα;

Ειδικότερα, είναι η εν λόγω εθνική διάταξη συμβατή με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ασφάλειας δικαίου, καλόπιστης συνεργασίας και πρακτικής αποτελεσματικότητας, τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οδηγία 2009/28/ΕΚ ⁽¹⁾ και το πλαίσιο των καθεστώτων στηρίξεως που προβλέπει, καθώς και με το άρθρο 216, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, ιδίως δε σε σχέση με τη Συνθήκη για τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Ενέργειας;

(¹) Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 140, σ. 16).